

Uldcentralen, der skal modtage og fordele Ulden til de forskellige Virksomheder. Bestemmelserne i denne Paragraf er i Overensstemmelse med de Regler, der er gældende i Henhold til Bekendtgørelsen og i Henhold til de Aftaler, der er truffet mellem Indenrigsministeriet, den overordentlige Kommission og de Parter, der har forhandlet med dem.

I § 6 bestemmes, at Indehavere af her i Landet værende Beholdninger af Uld af færøsk, islandsk eller fremmed Oprindelse, som i Henhold til Bestemmelserne i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 14. December 1917 vedrørende Oplagring af Uld er pligtige at bringe Ulden i Handelen, skal tilbyde denne til den i § 1 nævnte Uldcentral. Det vil altsaa sige, at Uld, af hvad Art nævnes kan, der maatte være her i Landet i Øjeblikket eller senere komme, skal tilbydes Uldcentralen. Den er ved Fordeling af denne Uld berettiget til at beregne sig en Fortjeneste i Overensstemmelse med Regelen i § 5. Hvis der ikke opnaas Enighed om Priserne, fastsættes disse af en ved kongelig Anordning nedsat Vurderingskommission i Henhold til Loven af 7. August 1914. Det maa i øvrigt anses for en Selvfølgelighed.

§ 7 angiver, hvorledes Uldnævnets Sammensætning skal være. Derom er der jo Uenighed mellem Udvalgets Flertal, der foreslaar at udvide Tallet fra 14 til 17, og Mindretallet, der foreslaar at indskrænke det til 11. Motiverne til Forslaget om Udvidelse og Indskrænkning er i øvrigt de samme, idet man tilstræber at gøre Repræsentationen mere ligelig i Forhold til Interesserne. Der er navnlig tænkt paa at udligne den Ulighed, der kunde fremkomme ved, at Tekstilfabrikantforeningen vælger 5 Medlemmer, men Udvalgets Flertal mener, at det vilde være urigtigt at gøre nogen Indskrænkning i det, den højtærede Indenrigsminister har foreslaaet, og foreslaar derfor Uldnævnets Medlemstal udvidet fra 14 til 17, saaledes at det staaende Landbrugsudvalg i Stedet for at indstille 2 Medlemmer indstiller 3, at de mindre Uldspinderier og Farverier ligeledes i Stedet for 2 Medlemmer indstiller 3, og endelig at et Medlem vælges efter Indstilling af dansk Tekstilarbejderforbund. Jeg gjorde ved Sagens første Behandling opmærksom paa, at Tekstilarbejderne bad om at maatte blive repræsenteret i Udvalget, og det glæder mig, at et Flertal af Udvalget har villet tage Hensyn til

dette Ønske, ligesom den højtærede Indenrigsminister har taget Hensyn til det ikke blot ved, da Sagen var til første Behandling, at give Tilsagn om at medvirke til, at de kunde blive repræsenteret, men ogsaa nu ved at tiltræde Forslaget, som det her foreligger.

I § 8 bestemmes det, at forinden Uldgarn, fremstillet helt eller delvis af dansk Uld, der er afleveret i Henhold til nærværende Lov, føres i Markedet, skal der fastsættes Maksimalpris paa Uldgarnet, og disse Maksimalpriser skal svare til de Priser, der betales for Ulden, og til Priserne paa de øvrige Raavarer og Hjelpestoffer, der anvendes ved Fabrikationen af Uldgarn. Jeg kan herom yderligere sige, at det under alle Forhandlingerne har været en Forudsætning, at naar man krævede Ulden afleveret af de danske Uldproducenter, kunde man ikke nøjes med at fastsætte Maksimalpriser paa selve Ulden, men maatte ogsaa sætte Maksimalpris paa det Uldgarn, der forarbejdes af Ulden, hvad enten det helt eller delvis er fremstillet af dansk Uld. Jeg kan sige, at Arbejdet med at faa udarbejdet Regler for denne Prisansættelse allerede er i Gang, og jeg haaber, at det ikke skal vare mange Dage, inden der kan fastsættes Maksimalpris paa alt Uldgarn, ikke blot saadant Garn, som anvendes til Strømper, men ogsaa Uldgarn til anden Brug. Men det bliver da nødvendigt at indskrænke Tilvirkningen paa den Maade, at man laver nogle Standardvarer. Man kan ikke fabrikere en Uendelighed af Varer, idet det saa vilde være ganske uoverkommeligt at fastsætte Maksimalpriser og endnu mere uoverkommeligt at kontrolere, at Priserne overholdtes. — I § 8, sidste Stykke, er det endvidere bestemt, at der snarest muligt skal træffes Foranstaltninger til Sikring af Befolkningens Forsyning med strikkede og vævede Uldvarer til Priser, der svarer til Priserne paa Raavarerne og Hjelpestofferne, saaledes at Maksimalpriserne ikke blot kommer til at gælde Uldgarn, men ogsaa andre Uldvarer.

§ 9 indeholder de gængse Straffebestemmelser, og ifølge § 10 begrænses Lovens Gyldighed til indtil 1. April 1919.

Dermed tror jeg at have gjort Rede for Flertallets Ændringsforslag til Lovforslaget. Om Mindretallets Ændringsforslag skal jeg paa nærværende Tidspunkt ikke udtale mig. Jeg anbefaler det høje Ting at stemme for Flertallets og mod Mindretallets Ændringsforslag.